

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 48

Utgitt 17 desember

1930

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

6 desbr.

I medhold av § 24 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Kopervik bystyre i møter 3 oktober og 18 november 1930 besluttede vedtekter om torvhandel m. v. i Kopervik, sålydende:

§ 1. Adgang til torvene tillates for salg av ville blomster og bær, sådanne egne frembringelser av jakt, fiskeri, hagebruk, landbruk og skogbruk som er frihandelsvarer, samt varer som vedkommende selv har tilvirket ved innenlands husflid eller hjemmeindustri, eller som han kan godtgjøre å ha kjøpt direkte av tilvirkeren — mot sådan avgift som formannskapet måtte fastsette.

§ 2. Den som tar plass på torvet for utsalg er pliktig til å ordne sig efter det som måtte bli påbudt for ordenens opretholdelse. Efterkommes ikke disse påbud, kan vedkommende bortvises fra torvet.

§ 3. Ved ankomsten til torvet skal hestene fraspennes og føres bort fra torvet og kjøretøiene ordnes mest mulig til side for trafikken. Torvhandelen foregår på den tid formannskapet til enhver tid måtte bestemme.

§ 4. Enhver som benytter torvet for salg, skal ordne op efter sig før han forlater plassen så intet avfall, kasser eller lign. blir tilbake.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter eller av forskrifter fastsatt i henhold til samme straffes i henhold til handelsloven § 33.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 desbr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Tune herred, Østfold fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 15 januar 1931 å regne skal ha bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs § 5 den av Tune herredstyre i møte den 22 november 1930

9 desbr. fastsatte vedtekt for herberger- og beverternæringen i Tune som gjeldende inntil videre fra og med 15 januar 1931.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 7 morgen. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 6 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog må der ikke anvendes kvinnelig betjening under 18 år.

§ 5. Politiet kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 6. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 7. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, 9 desbr.
jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

§ 8. Denne vedtekt trer i kraft 15 januar 1931.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

10 desbr

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 februar 1931 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10 desbr.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover har Landbruksdepartementet under 10 desember 1930 fastsatt følgende bestemmelser angående bekjempelsen av storfeets og de øvrige husdyrs tuberkulose:

1. Så snart det er grunn til å anta at der forekommer tuberkulose blandt husdyr, påligger det eieren eller den der på hans vegne fører tilsyn med dyrene, å melde forholdet til dyrlæge, politimester eller lensmann.
2. Storfe-, svin- eller fjærfebesetning, hvori der er konstatert tuberkulose, er å betrakte som tuberkuløs i sin helhet. Nedenstående regler omfatter derfor alle dyr som tilhører besetningen uansett om det enkelte dyr ikke ennå bevislig er angrepet av sykdommen. Fremmede dyr som har henstått i besetningen, er likeledes å betrakte som tuberkuløse.

Besetningen anses som tuberkuløs, inntil den er frigitt av veterinærmyndighetene.

3. Eier av tuberkuløse dyr — og den som optrer på hans vegne — plikter å etterkomme de bestemmelser som av vedkommende dyrlæge blir gitt så vel med hensyn til avsondring av syke dyr som med hensyn til desinfeksjon. Det er forbudt å sette nye dyr inn i rum, som har vært brukt til tuberkuløse dyr, før betryggende desinfeksjon har funnet sted.
4. Det påligger personer som steller tuberkuløse dyr, å utvise fornøden forsiktighet med skotøi, arbeidsklær og hender, så smitte ikke spredes. Kontrollassistenter og andre, som vekselvis ferdes i smittede og sunde besetninger, plikter å utvise særlig forsiktighet.
5. Det er forbudt å føre dyr fra tuberkuløs besetning samt ethvert annet tuberkuløst dyr bort fra eiendommen, med-

10 desbr. mindre det føres til et sted hvor det umiddelbart efter fremkomsten skal slaktes. Landbruksdepartementet kan meddele dispensasjon fra denne bestemmelse.

Når dyrene bortføres til slakt, skal dette på forhånd skriftlig anmeldes til vedkommende distriktsdyrlæge, politimester eller lensmann på det til dette bruk utferdigede skjema.

Slaktning skal foretas snarest mulig og senest innen 14 dager efter dyrets bortføring fra eiendommen.

Det er forbudt å transportere eller drive sådanne dyr på sådan måte at de kan komme i berøring med andre dyr enn dyr fra tuberkuløse besetninger eller dyr som umiddelbart efter skal nedslaktes.

6. Når transport av tuberkuløse dyr har funnet sted, skal de benyttede transportmidler (jernbanevogn, skibsrums, benyttede opstallingsrum m. v.) så vel som de under transporten benyttede kasser, bøtter m. v. så snart som mulig — og under alle omstendigheter før de benyttes til andre dyr — underkastes en betryggende desinfeksjon.

7. Dyr som er avhendet til slakt og som påtreffes efter den i post 5 nevnte frist, kan innen en av Landbruksdepartementet satt frist kreves nedslaktet for besidderens regning om nødvendig ved offentlig foranstaltning.

8. Det er forbudt å anvende okse fra tuberkuløs besetning til bedekning av ku fra frisk besetning. Stamokse — foreringsokse — er å betrakte som hørende til den besetning hvor den er stasjonert.

Det er likeledes forbudt å la ku fra smittet besetning bedekke av okse fra frisk besetning.

Tilsvarende bestemmelser gjelder også for alle andre arter av husdyr — herunder pelsdyr.

9. Det er forbudt å slippe dyr fra tuberkuløs besetning på fremmed beite.

Enhver som bortleier beite for storfe, eller som mottar dyr fra forskjellige eiere i seterbruk, plikter å påse at dyrene kommer fra smittefrie besetninger og har i tvilstilfelle å undersøke forholdet ved henvendelse til vedkommende distriktsdyrlæge.

10. Det er forbudt å slippe dyr fra tuberkuløs storfebesetning på fellesbeite — sambeite — medmindre tillatelse hertil i det enkelte tilfelle på forhånd er meddelt av vedkommende fylkesmann. Andragende om sådan tillatelse skal innsendes gjennom vedkommende distriktsdyrlæge.

11. Det påligger eier av tuberkuløs besetning å påse at benyttede beiter er forsvarlig inngjerdet. Særlig påligger

det ham å påse at der mot nabobeiter med sunde besetninger er forsvarlig gjerde, så nabobesetningene er beskyttet mot å påføres smitte. 10 desbr.

Dyr som tilhører tuberkuløs besetning, og som det erfaringsmessig viser sig vanskelig å holde innenfor opsatt gjerde, er det forbudt å slippe på beite.

12. Drivning av tuberkuløst storfe til og fra beite skal foregå på sådan måte at dyrene derunder ikke kommer i berøring med sunde besetninger og heller ikke får adgang til fremmed fjøs eller lignende.

13. Eier av tuberkuløs fjærfebesetning plikter å holde dyrene innhegnet, såfremt der i nabolaget finnes fjærfebesetninger som kan påføres smitte.

Det påligger eieren — eller den der på hans vegne fører tilsyn med dyrene — å dra omsorg for at tuberkuløst fjærfe ikke får adgang til forganger, forkrybber, fjøs eller grisehus.

14. Det er forbudt å selge kjøtt av dyr fra tuberkuløs besetning til menneskeføde uten at dyret i slaktet tilstand er undersøkt ved offentlig kontrollstasjon eller av dyrlæge og herunder funnet tjenlig til menneskeføde.

15. Kjøtt, innmat og avfall av tuberkuløst dyr må kun i gjennomkøkt tilstand anvendes til dyrefor.

Ved salg av disse varer påligger det selgeren uttrykkelig å opplyse at varene stammer fra tuberkuløst dyr.

16. Det er forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til føde for mennesker eller dyr med mindre melken er kokt eller betryggende pasteurisert. Dette forbud omfatter ikke anvendelse av melk fra tuberkuløs besetning til dyrefor innen besetningen.

17. Meierier, melkeutvalg, samlestasjoner eller lignende, som ikke med sikkerhet vet at der kun mottas melk fra friske dyr, må ikke tilbakesende eller utlevere returmilk eller andre til dyreføde bestemte melke- eller meieriprodukter uten at der er foretatt betryggende sterilisering av de pågjeldende varer. Fornøden forsiktighet med melkespann og andre benyttede kar skal utvises.

18. Det er forbudt å anvende egg fra tuberkuløse fjærfebesetninger til rugeegg.

19. Når storfebesetning selges ved auksjon som bruks- eller livdyr, skal det — i tilfelle ved forutgående tuberkulinprøve — legitimeres at besetningen ikke er angrepet av tuberkulose.

20. Foranstående bestemmelser trer i kraft 1 januar 1931.

10 desbr. Fra samme tid opheves alle av departementet tidligere utferdigede bestemmelser om husdyrtuberkulosen og dens bekjempelse med undtagelse av det av Landbruksdepartementet godkjente cirkulære fra landbruksdirektøren og veterinærdirektøren av henholdsvis 4 og 11 november 1904 om stamoksers undersøkelse med hensyn til tuberkulose.

21. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

10 desbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover har Landbruksdepartementet under 10 desember 1930 fastsatt følgende bestemmelser vedrørende hønsetyfus:

§ 1. Så snart det er grunn til å anta at der forekommer hønsetyfus blandt høns, påligger det eieren eller den der på hans vegne fører tilsyn med dyrene, å melde forholdet til dyrlæge, politimester eller lensmann.

§ 2. Når hønsetyfus er konstatert innen en hønsebestand, anses hele bestanden som smittet uansett om det enkelte dyr ikke bevislig er angrepet av sykdommen. Bestanden anses som smittet, inntil den av Veterinærinstituttet på grunnlag av blodundersøkelse erholder sertifikat som smittefri.

§ 3. Smittet bestand skal holdes innhegnet således, at dyr fra den ikke kan komme i berøring med dyr fra frisk bestand.

§ 4. Det er forbudt å føre levende høns, herunder kyllinger, fra smittet bestand bort fra eiendommen.

§ 5. Det er forbudt å selge eller på annen måte avhende rugeegg stammende fra smittet hønsebestand eller anvende egg fra sådan bestand til utrugning.

Høns som er døde av sykdommen skal straks tilintetgjøres ved brenning eller nedgraves tilstrekkelig dypt.

§ 6. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

§ 7. Ovenstående bestemmelser trer i kraft 1 januar 1931.

10 desbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 10 desember 1930 fastsatt følgende fiskeriregler for elver og vann i Ankenes herred, Nordland fylke:

1. Fiske med garn eller not med mindre maskevidde enn 38 mm. mellom knutene i våt tilstand er forbudt i vann hvori det finnes ørret. 10 desbr.

I vann hvori det kun finnes rør må maskevidden i sådanne redskaper ikke være mindre enn 35 mm.

2. I tiden fra og med 20 september til og med 15 oktober er alt not- og garnfiske forbudt.

3. Disse bestemmelser trer i kraft 1 februar 1931 og gjelder inntil videre.

Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

Med hjemmel i vedkommende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930 bestemmes at de kongelige resolusjoner som er utferdiget med hjemmel i lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med endrings- og tilleggslover, og som fremdeles gjelder 4 januar 1931, fortsetter å gjelde etter denne dag forsåvidt de ikke står i strid med lov om syketrygd av 6 juni 1930.

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

1) Med hjemmel av § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 fastsettes at §§ 1—9 i den nevnte lov skal gjelde for Leksvik herred, Nord-Trøndelag fylke.

2) I henhold til nevnte lovs § 2 meddeles godkjennelse på følgende vedtekt for herredet:

«Innen Leksvik herred må ingen motta pleiebarn uten at han eller hun på forhånd har erhvervet helserådets tilatelse hertil.»

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

I. I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og § 3 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer meddeles stadfestelse på vedtak av Levanger bystyre i møte den 28 mai 1930 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke flytter, dog med enkelte forandringer.

II. De nugjeldende almindelige helseforskrifter stadfestet ved kongelig resolusjon av 11 juli 1898, opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

12 desbr. Kap. 1. Om renhold av gater, gårdsplasser m. v.

§ 1. Torv, plasser, gater, smug og veier innen den bebyggede del av byen skal ha en jevn og fast overflate, så overvann får lett avløp.

Det samme gjelder portrum og gårdsplasser.

§ 2. Plasser, gater m. v. (som nevnt i § 1 første passus) samt fortåg og rennestener skal feies og rengjøres hver onsdag og lørdag og for øvrig så ofte helserådet påbyr det.

Det sammenfeiede må straks føres bort og tømmes på de av helserådet anviste steder.

§ 3. Grunneieren eller bygsleren av grunn besørger feining av det rett ut for hans grunn beliggende fortåg med tilhørende rennesten samt gaten til midten av kjørebanen. Likeså besørger vedkommende eier renholdet av sin private brygge. Kommunen besørger renholdet av de offentlige plasser og de brygger som kommunen selv eier, samt den del av gaten som det ikke påhviler nogen privat grunneier eller bygsler å holde ren (gater uten bebyggelse).

Gårdsplasser og portrum skal av huseierne holdes rene og frie for stank.

§ 4. Åtsler, slakteavfall o. l. må ikke kastes i søppelkassen.

§ 5. Avfallsstoffer, åtsler o. l. må ikke henkastes på gater, plasser, strandbredder, i gårds- eller portrum, haver eller på tomter, men må føres bort til de av helserådet påpekte steder.

§ 6. I haver og på dyrkede jorder må gjødsling foregå slik at stank mest mulig undgås.

§ 7. Banking og rysting av sengeklær og tepper må ikke foregå nedover trapper, gjennom vinduer, utover offentlig gate eller plass.

Kap. 2. Om drenering, kloakker m. m.

§ 8. Enhver eier eller bygsler av ubebygget tomt er pliktig til å sørge for fjernelse av alt slags stillestående vann, særlig om det inneholder smussige eller stinkende bestanddeler. Hvis dette er tilfelle, må det avledes gjennom lukket avløp til offentlig kloakk.

§ 9. Fra enhver bebygget tomt skal takvann og overvann ledes bort, så det ikke flyter utover naboens tomt. Hvis overvannet ikke inneholder stinkende bestanddeler, kan det avledes gjennom avløpsrenne eller rennesten til gatens rennesten.

Skylle- og spillvann og annet urent vann som kan fremkalle stank eller være sundhetsskadelig, skal huseieren sørge

for blir bortledet til kloakk gjennom lukket avløp eller av- 12 desbr. stikker, som må godkjennes av helserådet.

I undtagelsestilfelle hvor dette vil være forbundet med uforholdsmessige omkostninger kan vannet bortledes til synkebrønn, når helserådets tillatelse innhentes. Helserådet kan når som helst forlange synkebrønn sloifet og avstikker til kloakk anlagt, såfremt det kan skje uten uforholdsmessige omkostninger.

§ 10. Rennestener og avløpsrenner skal i hele sitt løp ha hård og jevn bunn, likesom de overalt skal ha tilstrekkelig fall. Broer og dekker over disse må ligge støtt og fast og holdes vel vedlike.

Kloakker og avstikkere fra husene skal være av holdbart materiale og lett kunne renses. De skal være tette i sammenføiningene.

Hvor i undtagelsestilfelle synkebrønner er tillatt anvendt, må de ufravikelig ha tett og forsvarlig lokk.

§ 11. Rennestener, avløpsrenner, kloakker og avstikkere, kummer og synkebrønner skal holdes i forsvarlig stand og fri for stank.

Vasker, kloakksluk og kummer og ledninger inne i husene skal være vel vedlikeholdt og være forsynt med vannlås eller annen innretning, som hindrer utstrømning av kloakk-gass.

§ 12. Hovedkloakkene må fortsettes som rørledninger inntil de når tilstrekkelig under laveste vannstand.

§ 13. Rensning av kloakker med kummer skal foretas om våren eller oftere om helserådet måtte kreve det. Synkebrønner skal tømmes og renses en gang årlig eller oftere om helserådet krever det.

Innholdet av kloakker, kummer og synkebrønner skal føres bort og må bare tømmes på steder som blir utpekt til det. Helserådet kan bestemme at så vel kloakk-kummer og synkebrønner som deres innhold skal desinfiseres

Når innholdet fra kloakk-kummer og synkebrønner transporteres gjennom byen, skal dette skje i tette vogner eller kasser med tett lokk, og på en sådan tid — i sommerhalvåret (15 mai—15 oktober) mellom kl. 22 og 7 — at der forårsakes minst mulig ubehageligheter og stank, likesom rengjøring efter mulig spill skal foretas.

Kap. 3. Om drikkevann.

§ 14. Vanddammer som benyttes til drikke- og matvann skal med omgivende terreng holdes rene og frie for urenslig og sundhetsfarlig tillop og må ikke på noen måte forurenses.

12 desbr.

§ 15. Hovedvannledningen skal utspyles hver vår og — hvis vannbeholdningen tillater det — også om høsten.

Huseier må sørge for å få rensset rørledningen til og i huset så den ikke blir tilstoppet av rust eller annen urenslighet. I fornødent fall må den fornyes.

Kap. 4. Om priveter, pissoirer og vannklosetter.

§ 16. Erhvert beboelseshus skal ha det nødvendige antall priveter eller vannklosetter.

Helserådet kan pålegge eiere av bygninger hvor en større mengde mennesker bor eller jevnlig ferdes, å innrette pissoirer etter helserådets nærmere anordning. De må skaffes lukket avløp til kloakk eller gjødselkum. Helserådet kan forlange at der skal være innretning til overrisling med rent vann.

§ 17. Priveter og vannklosetter skal til enhver tid holdes rene og i god stand.

Åtsler, slakteavfall o. lign. må ikke kastes i bing eller privetbeholder.

Huseierne er ansvarlige for tømning og bortbringelse av privetinnhold, som innen byens område bare må anbringes på steder som blir utpekt til det. Privetbeholdere og kummer samt deres innhold kan, om helserådet finner det nødvendig, forlanges desinfisert.

§ 18. Hvis eldre priveter er slik innrettet at de ikke lett kan tømmes og holdes rene, eller hvor de utbrer stank, skal eieren være pliktig til å treffe de foranstaltninger som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig for å avhjelpe ulempene.

Kap. 5. Om husdyrhold og innredning av husdyrrum.

§ 19. I kjeller under beboelsesrum er det forbudt å holde fjærkre, kaniner eller andre dyr.

§ 20. Stall, fjøs, grisehus og andre husdyrrum skal til enhver tid holdes rene, så der ikke kan utbres stank til beboelsesrum eller rum for levnettsmidler eller til nabo eller til beferdet strøk.

Eierne av husdyrrummene er ansvarlige for tømning av bingene og bortbringelse av innholdet.

§ 21. Hvis eldre staller, fjøs, grisehus o. lign. ikke er i overensstemmelse med bygningsloven, de for byen vedtatte regler for husdyrhold eller de ovenfor gitte bestemmelser, skal eieren være forpliktet til å treffe de foranstaltninger som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig for å avhjelpe ulempene.

Kap. 6. Om hus til beboelse og ophold for mennesker.

12 desbr.

§ 22. Ethvert rum som er bestemt til beboelse eller ophold for mennesker skal ha tilstrekkelig med dagslys og kunne utluftes godt.

Der skal ikke forekomme fuktighet, urenslighet, stank fra kloakk eller lign.

Overfylling av rummet skal ikke finne sted.

§ 23. Kjellere skal være luftige og rene. De skal være forsvarlig drenert og ikke ha vanntilsig.

§ 24. Hvis der finnes mangler i ovennevnte retninger, kan helserådet påby forholdsregler siktende til å fjerne disse.

Kjeller som ikke lar sig drenere ordentlig kan helserådet påby opfylt til en sådan høide, at vann ikke blir stående i den.

Helserådet kan av sanitære grunner nedlegge forbud mot benyttelse av et hus eller et enkelt rum inntil manglene er avhjulpet.

A.

Boliger.

§ 25. Kjeller må ikke benyttes til opholds- eller soverum medmindre den oppfyller bygningslovens betingelser for sådan bruk. Helserådets godkjennelse skal i ethvert tilfelle innhentes.

B.

Forsamlingslokaler etc.

§ 26. Forsamlingshus, kirker, bedehus, skoler, rettslokaler o. lign. lokaler hvor et større antall mennesker opholder sig for kortere eller lengere tid, skal være forsvarlig innrettet med hensyn til rumforhold, ventilasjon, belysning og opvarmning.

§ 27. Helserådet kan av sanitære grunner påby innskrenkning i antallet av de personer som tilstedes adgang til slike lokaler, eller andre hensiktsmessige foranstaltninger som viser sig påkrevet. Helserådet kan forby at lokalet benyttes når det ansees påkrevet av sanitære hensyn til manglene er avhjulpet.

§ 28. Et eksemplar av bestemmelser om renhold skal være opslått i enhver skole og kirke og ethvert forsamlingslokale.

C.

Herberger (hoteller og losjihus).

§ 29.

- a. I ethvert soveværelse tillates kun anbragt så mange senger at det på hver person kommer minst 10 m.³ luft.

- 12 desbr. Værelsene skal grundig utluftes hver dag. Gulv og vinduspuster skal vaskes hver dag samt støv tørres av møblene. Hovedrengjøring av værelsene skal skje minst 2 ganger årlig, derunder innbefattet rengjøring av sengesteder, sovesofaer og andre møbler.

Hvis spyttbakker viser sig påkrevet, skal disse rengjøres daglig, men bare av personer over 18 år. Spyting på gulvet er forbudt.

b. Overbredslet på sengene må være overtrukket og fullstendig omgitt av lerretspose («poselaken»). Denne samt putevar og laken skal skiftes for hver ny losjerende. Sengeklær for øvrig skal vaskes eller dampes minst 4 ganger om året, og sengen skal hver dag stå opslått 3 timer til utluftning.

c. På værelset skal finnes vannkaraffel og dessuten et glass for hver losjerende, vaskefat samt håndklær for hver person. Disse saker ombyttes med rene efter hver losjerende.

d. Priveter skal hver dag ettersees og vaskes.

e. Verter for losjehus og hoteller skal ha sin oppmerksomhet henvendt på mulig optredende sykdomstilfelle av smittsom eller mistenkelig natur blandt gjestene eller betjeningen (se § 43 siste punktum).

f. Et avtrykk av disse regler skal opslåes på værelsene, likeså et avtrykk av § 43.

Likeledes kan helserådet forlange opslått en plakat om hvor mange der har lov til å bo på værelset og plakat med forbud mot spyting på gulvet.

D. Bevertningssteder.

§ 30.

a. Før bevertningsstedet åpnes for publikum, må det anmeldes til helserådet til godkjenning.

b. Alle til bevertningsstedet hørende rum (serveringsrum, kjøkken, spiskammer etc.) skal ha gulv, vegger og tak som lett kan rengjøres. Kun i serveringsrum kan der med helserådets særskilte tillatelse has gipstak og vegger med tapeter. Gulvet skal være helt og tett, uten sprekker, i kjøkkenet og opvaskrum skal det være av vanntett materiale (fliser eller cement). Opbevaringsrum for næringsmidler må være frie for fuktighet og beskyttet mot inntrengning av fluer.

c. Samtlige rum må ha så mange og store vinduer at de får tilstrekkelig dagslys. Vinduene må kunne åpnes. Iallfall i de større rum og i opbevaringsrummene for næringsmidler må der også sørges for tilfredsstillende

- (permanent) ventilasjon ved særskilte innretninger, hvis 12 desbr.
helserådet finner det nødvendig. Grundig vindusluftning av serverings- og arbeidsrum må dessuten også finne sted så ofte som bedriften tillater det, iallfall ved forretningens åpning og lukning. Serverings- og arbeidsrummet må ha passe værelsestemperatur (16—18 gr. C.).
- d. Benker, disker, hyller, opvaskkummer, spekefjeler, kokekar m. m. må være hele og i sådan stand at de lett kan holdes rene.
 - e. Kjøkken og andre rum som benyttes til tilberedning eller opbevaring av matvarer må ikke benyttes som soverum eller til vask eller til tørking av klær, og ikke stå i åpen forbindelse med rum som benyttes på den måte.
 - f. I kjøkkenet med tilhørende arbeidsrum må der ikke sysselsettes flere personer enn at der på hver faller et luftrum av minst 10 m³. I kjøkkenet må anordnes et av helserådet godkjent avtrekk for damp og varms luft.
 - g. Bedriftens innehaver er ansvarlig for at der bare anvendes sunde og rene næringsmidler, og at der bare anvendes hele og rene spise- og drikkekar og spiseredskaper samt rene servietter. Innehaveren er også ansvarlig for at alle ved bedriften benyttede redskaper omhyggelig rengjøres for hver gang de har vært benyttet, at skjær, kniver, gafler, tallerkener, kopper, glass o. lign. vaskes i rent varmt vann tilsatt soda eller såpe, samt at de derefter kokes og hensettes til lufttørking (eller tørres med rent håndklær). Vaskekluter skal vaskes rene og derefter kokes og ophenges til tork til næste bruk.
 - h. Så vel råstoffene som de ferdiglagede næringsmidler må opbevares på sådan måte, at de ikke utsettes for forurensning av fluer eller andre dyr eller at de på annen måte kan bli sundhetsskadelige eller få usmak.
 - i. Avfall fra bedriften fjernes hver dag fra lokalene så at det ikke kan skade næringsmidlene. Avfallet anbringes i tette beholdere med tette lokk som tømmes når de er $\frac{3}{4}$ fulle.
 - j. Gulvene i de til bevertningsstedet hørende rum skal vaskes rene minst 1 gang om dagen. Kjøkkenbenker, disker, bord, vasker, stoler, vindusposter, samt alt som hører til rummenes innredning for øvrig, skal likeledes nøiaktig rengjøres hver dag. Vasker utskylles med kokende vann, helst tilsatt soda. Minst 1 gang om uken foretas oprydning og rengjøring av kjøkkenredskaper og benker, spiskammer og hyller m. m.

12 desbr.

Hovedrengjøring med vask av vegger og tak utføres 2 ganger årlig. Gipsede tak og tapeter rengjøres minst 1 gang om året.

Tørr feining av gulv og vegger må aldri finne sted.

k. Personer med smittsom, stinkende eller veskende sykdom må ikke tillates å tilberede mat eller drikke. Med hensyn til tuberkulose blir i hvert enkelt tilfelle å forholde som bestemt i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 § 10. Helserådet kan forlange at personer hvis sundhetstilstand gir grunn til å anta at de har sådan sykdom erhverver lægeattest til fremleggelse for helserådet. Betjening så vel i serveringsrum som i kjøkken med birum skal under arbeidet iaktta streng renslighet, være iført rene forklær eller lignende arbeidsdrakter som ikke må benyttes i hjemmet og som alltid må holdes i ren stand. Kvinner skal bære rent hodetørklær eller kappe.

Det skal være bekvem anledning for betjeningen til å vaske sig og til å bruke neglebørste. Bedriftens innehaver må holde egne håndklær til håndvask, samt såpe. Håndklærne må skiftes hver dag.

l. Betjeningen i bevertningssteder skal vaske sine hender umiddelbart etter benyttelsen av privet eller pissoir.

m. Spyting på gulvet er forbudt. Spyttbakker — om de er nødvendige — må rengjøres hver dag av personer over 18 år.

n. Disse regler skal være opslått på et iøinefallende sted i bevertningsstedet.

Kap. 7. Handel, håndverk og industrielle bedrifter.

§ 31.

Til bruk for mennesker må der ikke fallbys, selges eller på annen måte overdras bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

Helserådet har rett til å la undersøke bruksgjenstander f. eks. tøier, tapeter, leketøy, farver, gummivarer o. s. v. som gir grunn til mistanke.

Helserådets ordfører kan på helserådets vegne midlertidig stoppe salg eller annen overdragelse av sådanne varer. Helserådet som i sådanne tilfelle snarest skal sammenkalles kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende eiers bekostning. Eier kan forlange betalt utleverte prøver etter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

A. Barber- og friserstuer.

12 desbr.

§ 32.

- a. Barber- og friserstuer med tilstøtende rum skal alltid holdes rene og godt utluftede.
- b. Hvis spyttebakker er nødvendige må sådanne finnes i tilstrekkelig antall. De skal rengjøres hver aften. Rensningen må foretas av personer over 18 år.

- c. Hovedrengjøring av barber- og friserstuer med tilstøtende rum må foretas minst 1 gang hvert halvår. Gulvet skal vaskes minst 1 gang daglig. Konsoler, bord, hyller o. lign. skal tørres hver dag og alltid være rene.

Alt avfall (hår m. v.) skal feies sammen etter hver hårklipping. Feiekosten skal være dyppet i rent vann.

- d. Betjeningen skal iaktta personlig renslighet og under arbeidet være iført ren hvit jakke eller frakk.
- e. Klippemaskiner, sakser, kniver, barberkopper m. v. skal renses med kokende vann for hver kunde, samt etter hver dags bruk desinfiseres.

Børster og kammer skal omhyggelig rengjøres for hver kunde, samt etter hver dags bruk vaskes i en oppløsning av salmiakkspiritus i vann (30 dråper til 300 gr. vann) eller desinfiseres på annen tilfredsstillende måte.

- f. Alunsten skal skylles av før og etter bruk. Til pudring må kun brukes ren bomull, som bare brukes 1 gang. Bruk av pudderkvast er forbudt.

- g. Etter betjening av kunder lidende av utslett eller håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må redskapene kokes i minst 10 minutter før de benyttes til andre.

- h. Ved barbering skal for hver kunde benyttes renvasket og rullet serviett og ren bedekning av nakkeputen. Innsåpning skal skje med hånden hvis ikke kunden har egen kost.

Ved hver hårklipping benyttes for hver kunde ny halsstrimmel av silkepapir eller vatt. Kappen som benyttes til kunden skal alltid være ren og må renses omhyggelig for hver kunde og etter endt arbeidstid henges til utluftning. Den må aldri benyttes mer enn 2 dager uten å være vasket. Er den av papir må den kasseres etter 1 gangs bruk.

- i. Når ny forretning åpnes eller eldre flyttes, skal dette meldes til helserådet.

- j. Et eksemplar av disse regler skal finnes opslått på et iøinefallende sted i enhver barber- og friserstue.

Likewise forbud mot spytning på gulvet.

12 desbr. B. Fabrikker, verksteder og automobilgarasjer.

§ 33.

- a. Verksteder, arbeidsrum, fabrikker og automobilgarasjer skal være undergitt helserådets tilsyn og dettes bestemmelser i sanitær og hygienisk henseende.

Eieren skal etterkomme de bestemmelser som helserådet måtte gi til betryggelse av arbeidernes og naboenes helbred.

- b. I et arbeidsrum må ikke være beskjeftiget flere arbeidere enn at enhver får minst 8 m³. luft. Hvor der ikke er anbragt ventilasjonsinnretninger, som bevirker stadig luftfornyelse, skal rummet utluftes iallfall i hver hvilestund og i ethvert fall minst 1 time etter endt arbeid.

- c. Alle arbeidsrum i fabrikker, verksteder og automobilgarasjer må holdes rene og frie for støv, f. eks. ved spyling. Brukes feining må der først dynkes med vann. Spyttbakker skal anbringes i tilstrekkelig antall i ethvert arbeidsrum. Spyting andre steder skal være forbudt.

- d. Arbeidsrum og til arbeidsrum støtende rum som vesentlig får luft og lys fra dette, må ikke brukes til soverum.

- e. Et eksemplar av disse regler skal være opslått på et iøinefallende sted i ethvert arbeidsrum.

I automobilgarasjer skal være opslått «Advarsel» i henhold til Socialdepartementets rundskrivelse av 10 juni 1929.

C. Butikker.

§ 34.

- a. Butikker skal være forsvarlig innrettet med hensyn til rum- og lysforhold, ventilasjon og opvarming. Utenfor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper.

- b. De skal holdes rene og luftige. Gulv og disk skal daglig rengjøres. Tørr rengjøring er ikke tillatt.

Hovedrengjøring skal foretas minst 1 gang om året.

Kap. 8. Om forretninger for tillagning og salg av matvarer.

§ 35.

- a. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. 12 desbr.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder hvor der ikke blir iakttatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet basillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene. I tilfelle kan helserådet forlange fremlagt lægeattest for personer som mistenkes for å lide av sådan sykdom, når disse har hat med varens behandling eller salg å gjøre.

Hvor det er nødvendig kan helserådets orfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

- b. De rum som tjener til bedriftens utøvelse, skal være lyse og godt ventilert samt frie for smuss og stank.

Vegger og tak skal være glatte, jevne og uten sprekker. Disker, bord og gulv skal være glatte, hele og uten sprekker.

- c. De nevnte forretninger skal ha vaskestell, rent vann, rene håndklær samt såpe og ren håndbørste, lett tilgjengelig for betjeningen.

Spytning på gulvet i arbeids- og utsalgsrummene er strengt forbudt. Er spyttebakker nødvendige skal sådanne has i tilstrekkelig antall. De skal være av glassert stentøi. Deres bunn skal være dekket av sagmugg, torv eller lign. De skal hver dag tømmes og rengjøres og innholdet opbrennes. Personer under 18 år må ikke anvendes til å tømme og rense spyttebakkene.

Om helserådet finner det nødvendig må spyttebakkene også desinfiseres.

- 12 desbr. d. Ved alle bedrifter som har med tilberedning og salg av matvarer å gjøre, skal det være tilfredsstillende ordning med priveter, som skal være tilbørlig fjernet fra utsalgs-, opbevarings- og tilberedningsrummet. Privetene skal rengjøres 2 ganger ukentlig eller oftere om det viser sig påkrevet. Der skal alltid være klosettpapir til stede. Ved bedrifter hvor flere enn 10 personer av begge kjønn er beskjeftiget, skal der være særskilte priveter for hvert kjønn. Enhver arbeider skal vaske henderne etter benyttelse av privetet.
- e. Rum for utsalg, opbevaring og tilberedning av matvarer, eller rum som står i åpen forbindelse med dem, må ikke benyttes som soverum eller kjøkken.
- f. Dersom disse bestemmelser ikke overholdes, eller om helserådet finner at igangværende bedrifter for salg og tilberedning av nærings- og nydelsesmidler ikke har i sanitær henseende tilfredsstillende lokaler, kan det stenge lokalene til manglene er avhjulpet. Før de atter tas i bruk, må de være godkjent av helserådet.

A. Melkeutsalg og meierier.

§ 36.

- a. Melkeutsalg og meierier som herefter åpnes eller gjenåpnes efter forandring eller efter å ha vært nedlagt, skal anmeldes for å godkjennes av helserådet.
- b. Utsalgsrummet skal være fritt for fuktighet. Gulv, vegger, tak, hyller og disk skal ha sådanne flater og holdes i slik stand at de lett kan holdes rene.
- Diskplaten skal være av glatt sten eller annet glatt for væsker ugjennemtregelig materiale.
- c. Disker, hyller og gulv må hver dag vaskes omhyggelig. Vinduer 1 gang om uken. Hovedrengjøring skal foretas minst 3 ganger om året.
- d. Melk og fløte må — også under transport — opbevares i rene kar samt være vel tildekket. Måling må skje i rene mål.

Om karrene er av annet materiale enn aluminium, må glassur og fortinning være hel; ufortinnede jernkar må ikke benyttes.

Utmåling eller overhelling fra et kar til et annet må ikke finne sted på gate, gårds plass eller i portrum.

Det er strengt forbudt å drikke av målekar eller andre kar som brukes ved opbevaring og salg.

- e. Hvor melk og fløte opbevares, må ikke finnes andre varer som kan gi melken og fløten usmak, forurens

og bederve den (f. eks. fisk, gammelost, parafin, poteter 12 desbr. etc.).

- f. Tobakksrøking i lokalene er forbudt.
- g. Betjeningen skal under arbeidet iaktta den største renslighet og være iført helt hvitt ærmeforklæ. De skal jevnlig vaske sine hender under arbeidet og alltid umiddelbart etter benyttelsen av privet eller pissoir.

I meierier skal betjeningen også ha hvitt hodetøi som dekker håret helt.

- h. Eldre melkeutsalg og meierier skal innen 1 år etterat disse forskrifter er approbert være bragt i overensstemmelse med dem i den utstrekning som helserådet bestemmer.
- i. Et eksemplar av disse regler skal være opslått på et iøinefallende sted i ethvert melkeutsalg. Likeså skal være opslått et avtrykk av hele § 35 og plakat med forbud mot bruk av tobakk og spytning på gulvet.

B. Bakerier, konditorier og brødotsalg.

§ 37.

- a. Gulv, vegger og tak i disse forretningslokaler skal være i slik stand at de lett kan holdes rene. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene omhyggelig vaskes; hvor det går an skal de dusjes og skrapes og dernæst vaskes. Vinduer skal vaskes hver uke. Hovedrengjøring med vasking, hvitning eller maling av vegger og tak skal foregå 2 ganger årlig. Under rengjøringen må bakverk fjernes eller omhyggelig tildekkes.
- b. Traug, bord, hyller, plater, fjeler, vannbeholder m. v. må daglig rengjøres. Sådanne gjenstander må ikke benyttes til å sitte på.
- c. Smør, melk og andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk må opbevares i rene tildekkede kar.
- d. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommet eller hindre disses rengjøring må ikke finnes i bakeriet eller rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer, matspann o. lign. opbevares i arbeidsrommet. Heller ikke gangklær.
- e. Melsekker skal børstes av og renses omhyggelig for smuss før de bringes inn i bakeriet og tømmes i bakertrauet.
- f. Hvor bakeriovner, dampkjeler eller vannpanner fyres gjennom ilegg i bakerirummene, skal i disse ikke bringes

12 desbr. inn mere kull eller annet brensel enn nødvendig for hver ilegging. Kull og koks skal opbevares i særskilte beholdere.

Aske og annet avfall skal daglig fjernes fra rummene.

g. Det forbys å anvende nogen person som har sår, byller eller utslett på hender, armer eller ansikt, til bakning eller håndtering av bakverk samt av varer som brukes til bakning.

h. Under sitt arbeide skal bakerne være iført egen ren, helt hvit drakt, som ikke må bæres utenfor bakeriet, samt helt dekkende hvitt hodetøi.

i. Hvert bakeri og utsalg skal ha vaskestell, såpe, håndbørste og rene håndklær til betjeningen i rummet ved siden av butikken. Hver av bakerne skal ha sitt eget håndklær.

Bakerne skal rense sine negler og vaske og børste armer og hender omhyggelig før deig-, og brødlagning, likeså etter benyttelsen av privet eller pissoir.

j. Der skal i bakeriet være et rum hvor arbeiderne kan henge fra sig sine gangklær og iføre sig bakerdrakt. Om vinteren skal dette rum opvarmes.

k. Bruk av tobakk i enhver form er forbudt.

l. Ombæring og tilbringelse av brød og bakverk skal skje i rene kurver eller kasser som er lukket med lokk. Finere bakverk og konditorvarer som lett kan ta smuss, må ha særskilt emballasje.

Kurver, kasser og vogner skal daglig ettersees og rengjøres.

Fra vogn skal brød og bakverk bringes kundene i kurv som har lokk eller rent dekke.

m. I bakerier tillates ikke kloakk-kum anbragt.

n. Et eksemplar av disse regler skal være opslått på et iøinefallende sted i ethvert bakeri og utsalg.

Likeså skal være opslått et avtrykk av hele § 35 og plakat med forbud mot bruk av tobakk og mot spyting på gulvet.

C. Byens slaktehus samt de private pølse-makerier og kjøttutsalg.

§ 38. Regler for slaktehuset.

a. Gulvet i alle arbeids- og opbevaringsrum skal være helt og uten sprekker. I slaktehallen skal det ha tilstrekkelig fall mot kloakksluket som må være dekket med rist. Avløpsrøret til kloakken skal være forsynt med vannlås eller annen innretning som hindrer utstrømning av kloakk-

gass. Slaktehallen skal være utstyrt med vanledning og 12 desbr. spyleslange. Der skal alltid være anledning til vask av hender.

- b. Rummene skal holdes luftige og frie for stank. I sommerhalvåret skal stadig vindusventilasjon skje, idet vinduene skal erstattes med ramme med fluenett.

Dyrenes innvoller skal uttas straks etter avlivningen. Rengjøringen av mave og tarmer tillates ikke i slaktehallen eller i rum hvor kjøtt oppbevares. Tarminnholdet skal kastes i gjødsekummen. Benavfall skal kastes i benboden. Huder må kun saltet og oppbevares i det der-til innrettede rum i kjelleren.

- c. Etter hver slaktning (slaktedag) skal gulvet — om fornødiges også vegger og vinduer — spyles rene, og slakteavfall, blodlever o. lign. må ikke noget sted ligge igjen slengt innen hallen eller i de øvrige arbeidsrum. Veggene skal derhos 2 ganger månedlig renvaskes inntil 2 m.s høide fra gulvet.

Hovedrengjering av gulf, vegger og tak må foretas etter helserådets nærmere bestemmelse 2 ganger årlig.

- d. Slaktebenker og alt annet inventar så vel som alle redskaper skal til enhver tid holdes rene og ordentlige. De skal — forsåvidt de oppbevares i slaktehuset — være anbragt slik at de lett kan kontrolleres.

Slakternes beklædningsgjenstander må bare henges i kokerummet, hvis dør til slaktehallen skal være lukket.

- e. Tunet omkring slaktehuset må daglig holdes rent så vel for slakteavfall, blod m. m. som for dyreexkrementer o. lign.

Det feies 2 ganger ukentlig. Tørr feining er forbudt.

- f. Fjøsct holdes rent og luftig. Fjøsulf med båser gjøres rent og koster i den varme årstid minst 2 ganger ukentlig.

Hovedrengjering av gulf, vegger, tak, båser m. m. må foretas 1 gang årlig. Tørr feining er forbudt.

- g. Gjødsekummer skal tømme så ofte helserådet finner det nødvendig; i den varme årstid dog minst 1 gang ukentlig.

- h. Brensel må ikke oplegges i noget av slaktehusets rum i større mengder enn det tiltrenges for dagen. Heller ikke må i disse oplegges andre ting, som enten ved støv eller lukt kan forurense luften eller være til hinder for rummenes renhold.

- i. Leieren plikter å etterkomme de ytterligere bestemmelser med hensyn til slaktehusets bruk og renhold som til enhver tid måtte gis av helserådet.

- 12 desbr. k. Disse regler skal opslåes på et iøinefallende sted i slaktehallen.

Dessuten skal forbud mot spytning på gulvet samt mot tobakksrøking også opslåes.

§ 39. *Regler for pølsemakerier og kjøttutsalg.*

- a. Pølsemakerier og kjøttutsalg må ikke innredes eller tas i bruk før de er anmeldt til og godkjent av helserådet.

Forretning som flytter eller skifter eier, anses som nyåpnet.

- b. Arbeids- og opbevaringsrum må ikke ligge slik at de får urenslighet eller stank fra gjødselbinger, privet eller husdyrrum.

- c. Arbeids- og opbevaringsrum i pølsemakerier og kjøttutsalg skal ha tilstrekkelig med både dagslys og kunstig lys og god ventilasjon.

- d. Vegger og tak i så vel arbeids- og opbevaringsrum som i utsalgsrum skal være tette samt jevne og glatte og holdt i en lys farve.

Bord og disker i utsalg skal være belagt med polert plate av sten eller lignende glatt og for fuktighet ugjennemtregelig materiale.

- e. Gulv i verksted skal være av betong, sten eller cement samt være uten sprekker. Det skal ha fall mot kloakksluk, som skal være anlagt helst midt i rummet. Sluket skal være overdekket med rist; avløpsrøret skal ha vannlås.

- f. De slaktede dyr eller deler av dyr skal anbringes i rum som er rene og godt ventilerte. De skal openges eller anbringes på absolutt rent underlag. De kroker som kjøttet henger på, skal være fortinnede.

Ved transport av kjøttvarer skal varene ligge på tett og rent underlag og være helt tildekket med rent dekke.

Kjøttet må være friskt når det kommer til utsalget, og det må ikke opbevares til det får bedervet utseende eller lukt. Det må ikke komme i berøring med andre varer, f. eks. grønnsaker, ost, fisk o. s. v.

Til pølse- og kjøttdeig må bare brukes friskt og godt kjøtt.

Til konservering av kjøttvarer må bare brukes almindelig salt.

De i utsalg utstilte, i smådeler opdelte kjøttvarer skal være slik ordnet at kjøperen lett har oversikt over varene.

Fluer og andre dyr må holdes borte fra varene.

Utstilling av kjøtt utenfor butikkdøren er forbudt.

- g. Alt uanvendelig fast avfall (undtagen tarminnhold) skal ^{12 desbr.} opsamles i en tett og med tett lokk forsynt beholder, som skal ha sin plass på et bestemt sted, men under ingen omstendighet i arbeids- eller oplagsrum.

Denne beholder skal om sommeren tømmes 3 ganger ukentlig og om vinteren 1 gang ukentlig samt ellers så ofte helserådet finner nødvendig.

- h. Vannledning og slange skal finnes så ethvert verksted kan spyles. — Betjeningen skal ha lett adgang til vaskestell med såpe, ren håndbørste og rent håndklæ.
- i. Alle rum i disse bedrifter skal til enhver tid holdes luftet, rene og ordentlige og i god stand.

Efter ethvert arbeid skal gulv i verkstedrum spyles rent, dog først efter at alt fast avfall er fjernet og opsamlet i den under «g» nevnte beholder.

I utsalg skal hver dag efter endt arbeid, gulv, disk og hyller rengjøres og vaskes. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger eller med stolper, må disse rengjøres daglig. Vekter må holdes rene.

Vegger, dører og vinduer skal vaskes 1 gang ukentlig, taket minst 1 gang hvert $\frac{1}{4}$ år.

- j. Alt inventar og utstyr som maskiner og redskaper (f. eks. økser, kniver, kverner, huggestabber m. v.) skal alltid før bruk være rene, og de skal rengjøres efter bruk. Alle slags beholdere for kjøtt samt traug og fater skal likeledes til enhver tid holdes rene.

Alle gjenstander skal være anbragt slik at de lett kan kontrolleres.

- k. De i kjøttutsalg og pølsemakerier beskjeftigede personer skal være iført rent antrekk, helt ærmeforklæ av lerret og hvitt hodeplagg som dekker håret helt.

De skal iaktta den største renslighet og regelmessig vaske hender og armer og alltid umiddelbart efter benyttelsen av privet eller pissoir.

Opskjær må ikke berøres med hendene efter at det er opskåret.

- l. Publikum forbyes å berøre de til salg utlagte varer.
- m. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt i pølsemakerier og kjøttutsalg i alle rum som hører bedriften til.

Spytning på gulv eller annet sted er strengt forbudt. Om nødvendig må spyttebakker, som må rengjøres av personer over 18 år, has i tilstrekkelig antall.

- n. Et eksemplar av disse regler skal være opslått på et iøinefallende sted i ethvert pølsemakeri og kjøttutsalg.

12 desbr.

Likeledes skal være opslått et avtrykk av hele § 35 og plakat med forbud mot bruk av tobakk og mot spytning på gulvet.

D. Andre matvareforretninger.

§ 40.

- a. I husholdnings- og delikatesseforretninger, vilt- og fiskeforretninger, utsalg av grønnsaker og frukt, og andre forretninger for nærings- og nydelsesmidler som ikke ovenfor er omtalt, skal herske gjennomført renslighet med varenes behandling. Bedervede varer må ikke opbevares eller falbys.

Likeså må disker, hyller, vekter, mål og andre gjenstander som kommer i berøring med varene, alltid holdes rene.

- b. I det hele skal lignende regler med hensyn til renslighet og orden som inneholdes i dette kapitels avsnitt A, B og C gjelde for alle forretninger for nærings- og nydelsesmidler.
- c. Et avtrykk av disse regler skal opslåes på et iøinefallende sted i alle matvarer- og nydelsesmiddelforretninger.

Likeså skal opslåes et avtrykk av hele § 35 og plakat med forbud mot bruk av tobakk og mot spytning på gulvet.

E. Transport av næringsmidler og salg under åpen himmel.

§ 41.

- a. Transport av slike varer skal foregå i rene vogner og varene skal være lagt i kasser eller andre beholdere som må være rene.
- b. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transport.
- c. Varene må ikke være lagt sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense dem eller gi dem et mislig utseende, lukt eller smak.
- d. Med hensyn til transport og salg under åpen himmel av slaktevarer (hele dyr og kjøtt) gjelder dessuten:
 1. Avlivede dyr må ikke bringes til byen med innvoldene i. Slaktet skal være innpakket i rent tøy.
 2. Opdeling av slakt skal utføres på ren huggestabbe eller ren fjel som skal tas med særskilt til dette bruk. Alle redskaper som skal benyttes under opdelingen skal være rengjort før de brukes.
 3. Selgerne skal for øvrig, så vidt forholdene tillater det, iaktta de forholdsregler som er angitt for kjøttutsalg.

F. Om bedrifter som kan medføre fare for helsen. 12 desbr.

§ 42. Akter nogen å sette i gang bedrift som ved stank eller giftige gasser kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes helse, skal planen på forhånd forelegges helserådet. Vedkommende eier er pliktig til å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å forebygge at sanitære ulemper opstår.

Bedrifter av dette slags som er i virksomhet, er underlagt helserådets tilsyn. Og vedkommende eier har til enhver tid å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

Kap. 9. Forholdsregler ved smittsomme sykdommer, forgiftninger, dødsfall og begravelse.

§ 43. Ved opptreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal husbonden eller husfaren derom gjøre anmeldelse til helserådets ordfører (kfr. lov om sundhetskommisjoner av 16 mai 1860 § 14). Når sykdom som det kan være frykt for er av smittsom natur inntreffer hos reisende i hotell eller losjehus, skal vedkommende vert øieblikkelig melde det til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg som denne gir ham (sm.lgn. også disse forskrifters § 29 e).

§ 44. Den samme plikt som lægene har til å melde tilfelle av epidemiske og smittsomme sykdommer til helserådets ordfører, skal også påligge dyrlægene når det gjelder miltbrand og munn- og klovsyke samt den epidemiske kalvekastning, idet de straks skal melde til helserådets ordfører de tilfelle de får under behandling.

§ 45. Helserådets ordfører har for hvert enkelt tilfelle å treffe de nødvendige forføyninger med hensyn til isolasjon av den syke.

Såfremt betryggende isolasjon ikke kan anordnes i hjemmet eller på annen måte, kan den syke innlegges i sykehus.

Som betryggende isolasjon anses det når den syke er isolert i eget værelse eller sammen med syke av samme sykdom. Værelset må ikke ha direkte forbindelse med den øvrige leilighet. Personlig samkvem må ikke finne sted mellom den syke og de som pleier ham på den ene side, og leilighetens øvrige beboere på den annen side.

§ 46. I boliger hvor der har vært farlig smittsom sykdom skal foretas desinfeksjon efter helserådets foranstaltning før huset erklæres smittefritt.

12 desbr.

Det er forbudt å ta i bruk, bortgi eller selge bekledningsgjenstander eller annet fra slike hus før de er forsvarlig desinfisert. Utgiftene ved desinfeksjonen utredes av de av kommunen til helserådets disposisjon stillede midler.

§ 47. Utflytning av enkel leilighet eller helt hus kan helserådet påby ved farlig smittsom sykdom for å få leiligheten eller huset forsvarlig desinfisert.

§ 48. Opstår farlig smittsom sykdom i nogens husstand som driver handel med fødemidler, eller den syke bor i samme hus som utsalgsstedet, kan helserådet forby handelsvirksomheten, inntil den syke på fullt betryggende måte er isolert eller — om nødvendig — fjernet og rummet desinfisert.

Under samme forhold kan også håndverksdrift midlertidig forbys.

Helserådet kan nedlegge midlertidig forbud mot innførsel til byen og utsalg av melk, melkeprodukter og andre matvarer fra utenbys steder, hvor der forekommer farlig smittsom sykdom hos mennesker eller dyr — for såvidt angår dyr herunder også tuberkulose — som kan utbredes ved at varen selges. Men hensyn til tuberkulose hos mennesker henvises til tuberkuloselovens § 10.

§ 49. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle eller dødsfall som kan vekke mistanke om at det er forårsaket ved nydelse av bedervede eller forfalskede nærings- eller nydelsesmidler, giftige kjemiske stoffer (f. eks. giftig medisin) eller benyttelse av gjenstander, som inneholder giftige stoffer, skal av den tilkalte læge straks meldes til helserådets ordfører. Det samme gjelder sanitære misligheter som antas å stå i forbindelse med eller å kunne gi anledning til sykdom.

§ 50. Tæringssykes flytning skal alltid meldes til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den huseier hvorfra den syke flytter, som den huseier hvortil han flytter. Før den fraflyttede leilighet atter tas i bruk, skal den rengjøres og desinfiseres.

§ 51. Like overfor skolene skal særlige forsiktighetsregler iakttas ved følgende sykdommer:

1. Kolera, kopper, flekktyfus, nervefeber, blodgang, difteri, skarlagensfeber, poliomyelitt, epidemisk cerebrospinalmeningitt, encephalitis, lethargica samt miltbrand, munn- og klovsyke og febris undulans.
2. Smittsom øienbetendelse (trachon), skurv, skabb og herpes tonsurans.

De særlige regler som her gjelder er:

- a. Barn som lider av nogen av de her nevnte sykdommer,

tilstedes ikke adgang til skolen. Barn som lider av mes- 12 desbr.
linger, røde hunde og kikhoste, tilstedes ikke adgang til
skolen så lenge utslettet varer samt kikeanfallene er
hyppige.

b. Optrer noen av de under 1 nevnte sykdommer i en
familie, nektes også de friske barn adgang til skolen.
Skoleforbudet kan av helserådet utstrekkes til samtlige
i huset værende skolepliktige barn.

c. Barn som har lidt av nogen av ovennevnte sykdommer,
må ikke søke skolen før den behandlende læge har gitt
tillatelse etter konferanse med helserådets ordfører. De
barn som har vært forbudt å søke skolen på grunn av
smittsom sykdom i hjemmet, må ikke tilstedes adgang
til skolen før et tidsrum svarende til sykdommens inku-
basjonstid er forløpet, efter at den syke er innlagt i
sykehus eller på annen måte isolert og desinfeksjon av
hjem og klær er foretatt.

d. Ovenstående regler gjelder også lærere og vaktmester
i hvis hjem smittsom sykdom er opstått. Bor lærer eller
vaktmester på skolen, og den syke ikke kan isoleres på
betryggende måte, er helserådet berettiget til å lukke
skolen inntil den syke er fjernet og desinfeksjon fore-
tatt. Det samme gjelder hvis der i skolehuset bor an-
dre familier hvori smittsom sykdom forekommer.

e. Skolen skal hjemsende hvert barn som antas å lide av
smittsom sykdom, og gi pålegg om at det skal under-
søkes av læge (også f. eks. barn som lider av langva-
rig hoste).

f. Under samme forhold hvori barn er forbudt adgang til
skolen, tilstedes de heller ikke adgang til forsamlings-
lokaler, kinematografer og lign.

§ 52. Fartøier som henligger på byens havn og deres
besetninger er med hensyn til renhold og sundhetsforholdene
ombord underkastet helserådets kontroll og bestemmelser.

§ 53. Transport av syke lidende av smittsom sykdom
må som regel ikke finne sted i kjøretøier til almen benyt-
telse. Har dette funnet sted, skal kjøretøiet desinfiseres så-
ledes som helserådets ordfører bestemmer.

§ 54. Om ethvert dødsfall som er inntruffet i Levan-
ger eller på fartøi på byens havn skal, om helserådet finner
grunn til det — før begravelse kan foregå — skaffes en
etter et av helserådet godkjent skjema utferdiget anmeldelse
fra autorisert læge. Hvis læge ikke har vært benyttet, blir
dødsanmeldelsen å utferdige efter foretat liksyn av læge.

§ 55. Efter dødsfall av smittsom sykdom skal syke-
værelset desinfiseres før det tas i bruk.

12 desbr. § 56. Lik av personer som er døde av smittsom sykdom utenfor byen må ikke uten helserådets tillatelse, og bare under iakttagelse av de forsiktighetsregler som dette måtte bestemme, bringes inn i byen.

§ 57. Lik må ikke henligge i bebodd hus så lenge at der oppstår stank av det.

Helserådet kan beordre lik bragt til likhuset, hvis dødsårsaken eller de sanitære forhold gjør det utilrådelig at liket ligger hjemme.

Kap. 10. Almindelige bestemmelser.

§ 58. Helserådets medlemmer skal melde til ordføren når de finner at helseforskriftene ikke overholdes eller de blir vitende om sanitære misligheter.

§ 59. Undlater nogen innen den frist som helserådet setter å utføre de foranstaltninger som påhviler ham ifølge nærværende forskrifter eller ifølge helserådets lovlige beslutninger, kan helserådet la foranstaltningene utføre på vedkommendes bekostning. Er der tvil om hvem der har å utføre påbudet, kan helserådet holde sig til eieren av det hus, den grunn eller de gjenstander hvor misligheten er påvist.

§ 60. Overtredelse av disse forskrifter eller av de i medhold av dem trufne bestemmelser straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

§ 61. Helserådet kan på grunn av særlige forhold dispensere fra helseforskriftene.

§ 62. Ovenstående helseforskrifter skal såsnart de er stadfestet av Kongen trykkes i et tilstrekkelig antall eksemplarer, så at enhver huseier og bygslar av grunn i byen til enhver tid har et eksemplar i sin besiddelse.

De trer i kraft 3 — tre — måneder efter at de er stadfestet.

12 desbr. Kongelig resolusjon.

1. Lov om transport av fersk fisk under de store fiskerier av 23 mai 1930 settes i kraft fra 1 januar 1931.

2. Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige de i lovens §§ 1 og 2 omhandlede forskrifter samt til å bestemme under hvilke store fiskerier disse skal gjøres gjeldende.

12 desbr. Kongelig resolusjon.

1) I henhold til lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 § 2, 3dje passus, meddeles approbasjon på Harstad kommunestyres beslutninger av 6

desember 1927 og 17 november 1930 angående innførelse av kommunal kjøttkontroll for ladestedet Harstad på betingelse av at kontrollstasjonen og dens innredning til enhver tid skal være godkjent av departementet og at ansettelsen av den kommunale kjøttkontrollør likeledes skal godkjennes av departementet. 12 desbr.

2) I henhold til nevnte lovs § 5, 3dje passus, meddeles approbasjon på de av Harstad kommunestyre fastsatte avgifter for undersøkelse og stempling av kjøtt utenfor kontrollstasjonen og de tider til hvilke kontroll utenfor stasjonen skal kunne finne sted.

De under post 2. approberte bestemmelser er sålydende:

«Begjæring om kontroll utenfor stasjonen kan på forlangende finne sted hverdager kl. 9 og kl. 16, forsåvidt forenelig med kontrollørens dyrlægepraksis. Begjæring om sådan kontroll må være fremkommet før henholdsvis kl. 9 og kl. 14.

For sådan forretning betales efter følgende satser:

For hest, storfe eller del derav kr. 1,00
For svin, får, spekalv, ren, geit » 0,50
dog således at minste betaling for kontrollbesøk utenfor stasjonen blir kr. 3,00. Betalingen erlegges forskuddsvis til kontrolløren og tilfaller denne.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

13 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Tønsberg bystyes beslutning i møte 29 oktober d. å. om forandring i § 3 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder. § 3 blir herefter sålydende:

«Julaften og nyttårsaften skal der lukkes kl. 4 eftermiddag; påske- og pinseaften skal der lukkes kl. 5 eftermiddag.»

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 24 desember 1930 å regne.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

13 desbr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 12 desember 1930 har departementet idag utferdiget forskrifter for transport og behandling av fersk fisk under de store fiskerier. Forskriftene gjøres inntil videre gjeldende for skreifisket i Lofoten, vårtorskfisket og det dermed sammenfallende hysefiske i Finnmark, så lenge opsynet ved disse fiskerier er i kraft.

13 desbr. Forskriftene er sålydende:

1. Transport (føring) av fersk fisk under de store fiskerier skal foregå på sådan måte at fisken minst mulig utsettes for beskadigelse ved lempning, slitasje eller for stort trykk. Til opnåelse herav skal fisken fortrinsvis føres i kasser, eller i motsatt fall i rum, inndelt i binger.

2. Føres fisken i åpne kasser, bør disse ha en for øie-medet passende størrelse, omtrent som de vanlige eksportkasser for sild. Fisken legges jevnt i kassen, idet påses at fiskesporer o. l. ikke stikker utenfor kassen, ei heller at kassen ifylles så meget at fisken tar skade ved at den ene kasse settes ovenpå den annen.

3.

- a. Føres fisken løs i rummet, skal dette være innredet med binger, som efter omstendighetene ikke bør være over 4 à 5 fot lang og 3 fot dyp. (Er således høiden i rummet fra dørk til dekkshjelke mellom 3 og 6 fot, må rummets (bingens) høide avdeles ved anbringelse av en hylle. Hvis høiden i rummet er over 6 fot, anbringes 2 hyller).
- b. Føres fisk løs på dekk, skal også dekket være innredet med binger, slik at fisken ligger støtt i slingring.

Bingene bør bygges således at der mellom fartøiets rekke og bingene blir en passasje samt avløp for overvann.

All innredning i rum og på dekk gjøres av høvlet material, for renholdets skyld.

4. Fisken bør under transporten holdes tildekket til beskyttelse mot sol, regn og frost.

5. Efter lossing skal skibsrummet så vel som all tilsmusset innredning grundig rensyles. Likeledes kasser, når sådanne benyttes.

6. Strekker transporten sig, regnet fra det tidspunkt fisken tas ombord og til den utlosses, utover en tid av 10 timer, skal fisken sløies, senest idet den tas ombord i transportbåten, forutsatt at ikke tvungen sløining før salg er gjeldende på stedet.

Hyse som transporteres i kasser, kan dog føres rund i optil 20 timer.

7. Foranstående forskrifter gjelder ikke fartøier som driver fiske. Dog tilrådes det at også fiskefartøier utstyres med hensiktsmessig innredning av fiskerummet med sikte på å bevare fiskens kvalitet.

8. Fiskeriopsynet så vel som de ordinære politimyndigheter fører tilsyn med forskriftenes overholdelse.

Overtrudelse straffes med bøter.

Oversettelse.

Brigde i og tillegg til fyre-
segnene av 20 desember
1926 frå Arbeidsdeparte-
mentet,

fastsette 15 desember 1930
etter lov um motorvogner av
20 februar 1926.

§ 54 skal lyda:

Avgift av innførde gummi-
ringer, luftslanger, slangever-
narar og felgbånd for motor-
vogn og motorsykel vert ut-
trekna samstundes med toll-
handsamingi og skal betalast
til tollinnkrevjingsmannen på
vedkomande stad etter reglar
fastsette av Finans- og Toll-
departementet.

Avgift av gummiringar m. m.
som vert laga her i riket,
vert utrekna av politiet eller
lensmannen på den staden
fabrikken er og innbetalt til-
innkrevjingsmannen i ved-
komande distrikt ved utgangen
av kvar månad. Avgifti vert
utrekna av det kvantum som
er gått ut frå fabrikken i
månaden.

Vedkomande innanlandske
fabrikk pliktar å føra pro-
duksjonsbok og salsbok, og å
ferda ut avgiftsuppgåve, alt
etter skjema fastsett av Ar-
beidsdepartementet. Avgifts-
oppgåva skal ferdast ut i tvo
eksemplar; det eine eksemplar
skal sendast til innkrevjings-
mannen og det andre til veg-
direktøren.

Når ein reknar ut avgifti,
gjer ein ikkje noko frådrag

Endringer i og tillegg til 15 desbr.
Arbeidsdepartementets
forskrifter av 20 desem-
ber 1926,

fastsatt 15 desember 1930 i
henhold til lov om motorvogner
av 20 februar 1926.

§ 54 skal lyde:

Avgift av innførte gummi-
ringer, luftslanger, slangebe-
skytttere og felgbånd for mo-
torvogn og motorsykel be-
regnes samtidig med tollbe-
handlingen og erlegges til
tolloppbeørselsbetjenten på
vedkommende sted etter regler
fastsatt av Finans- og Toll-
departementet.

Avgift av gummiringar m.
v. som tilvirknes her i riket,
beregnes av politiet eller lens-
mannen på det sted hvor
fabrikken er beliggende og
innbetales til oppbeørselsbe-
tjenten i vedkommende distrikt
ved hver måneds utgang.

Avgiften beregnes av det
kvantum som er gått ut fra
fabrikken i måneden.

Vedkommende innenlandske
fabrikk plikter å føre produks-
jonsbok og salgsbok samt å
utferdige avgiftsangivelse, alt
etter skjema fastsatt av Ar-
beidsdepartementet. Avgifts-
angivelsen utferdiges i to eks-
emplar, hvorav det ene sen-
des oppbeørselsbetjenten og
det annet til veidirektøren.

Ved beregning av avgiften
gjøres intet fradrag for vekten

15 desbr. for vekti av den jarnringen som kompakte gummiringar er bygde på.

For gummiringar som for skuld fabrikasjonsfeil vert førde ut att or riket, leverte tilbake til innanlandsk fabrikk eller opphogne, kann søknad um heil eller delvis tilbakebetaling av avgifti sendast til vegdirektøren med vitnefast erklæring um kor mykje ringane er brukte fyrr dei vart kasserte.

Avgift av bensin som vert innført til riket, vert utrekna av tollstellet og betalt til tollinnkrevjingsmannen i det distriktet der bensinen vert innført, etter reglar fastsette av Finans- og Tolldepartementet.

Avgift av bensin som vert tilverka her i riket, vert innkravd av vegdirektøren. Vedkomande verksemd skal føra ei produksjonsbok og salsbok som er godkjend av vegdirektøren, og ved utgangen av kvar månad senda inn til vegdirektøren avgiftsuppgåve på eit dertil fastsett skjema. Med avgiftsuppgåva skal fylgja gjenpart av leveringssetlane.

Vegdirektøren skal ha rett til å sjå etter i bøkene åt verksemd, til å krevja innsendt prøver av dei råoljeparti som vert innførde, og til å kontrollera produksjonen ved ymse høve gjennom ei høveleg tid.

Når det krevst, skal avtakarar av bensin som er laga innanlands, senda vegdirektøren månadsuppgåve over dei

av den jernring, som kompakte gummiringar er bygget på.

For gummiringar, som på grunn av fabrikasjonsfeil igjen føres ut av riket, leveres tilbake til innenlandsk fabrikk eller opphugges, kan søknad om hel eller delvis tilbakebetaling av avgiften innsendes til veidirektøren med bevidnet erklæring om hvor meget ringene er brukt før de blev kassert.

Avgift av bensin som innføres til riket, beregnes av tollvesenet og betales til tolloppebørselsbetjenten i det distrikt hvor innførselen finner sted, efter regler fastsatt av Finans- og Tolldepartementet.

Avgift av bensin som tilvirkes her i riket, opkreves av veidirektøren. Vedkommende bedrift skal føre en av veidirektøren godkjent produksjonsbok og salgsbok og ved hver måneds utgang innsende avgiftsangivelse til veidirektøren på et dertil fastsatt skjema. Avgiftsangivelsen skal være bilagt med gjenpart av leveringssedlene.

Veidirektøren har adgang til å la foreta eftersyn i bedriftens bøker, til å kreve innsendt prøver av de råoljepartier som innføres, og til å la foreta leilighetsvis produksjonskontroll gjennom passende tidsrum.

På forlangende skal avtagere av innenlands fremstillet bensin sende veidirektøren månedlig opgave over de fra ved-

bensinmengder som er mottekne frå vedkomande produsent.

Alle som ved årsskiftet 1930/31 har rådevelde over meir enn 300 liter bensin samanlagt, i opplag eller under transport her i riket, skal straks ferda ut og senda oppgåve i 2 eksemplar over partiet. Hovudimportstasjonar sender oppgåva til tollstellet, og dei andre til politiet på vedkomande stad. Oppgåva skal gjeva opplysning um storleiken på heile partiet, kvar det er opplagt og namnet og adressa til eigaren. Kvar kommisjonær sender oppgåve over det han hev i opplag og namn og adresse til eigaren.

Till dess kontroll har gått for seg, men ikkje lenger enn til 15 jannar 1931, skal det først liste over all tilgang og avgang. Lista skal leggjast fram ved kontroll.

Avgift av det som er i opplag ved årsskiftet, skal betalast til statens innkrevjingsmann. Av det som er opplagt på hovudimportstasjonane, skal avgifti betalast til skattefutane i Oslo og i Bergen.

For bensin som er avgiftsfri, nemleg bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, statens luftfarty, rutegående private luftfarty og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2000 liter um året til anna enn drift av motorvogner, vert avgifti betala tilbake av vegdirektøren mot turvande

kommende produsent mottatte 15 desbr. bensinmengder.

For bensin i beholdning eller under transport her i riket ved årsskiftet 1930/31 skal, forsåvidt det samlede kvantum overstiger 300 liter, den som har rådighet over partiet snarest sende oppgave i 2 eksemplarer — for hovedimportstasjoners vedkommende til tollvesenet og for de øvrige til politiet på vedkommende sted. Opgaven skal inneholde opplysning om partiets hele størrelse, hvor det er lagret samt eierens navn og adresse. Beholdning hos kommisjonær oppgis av denne med opplysning om eierens navn og adresse.

Inntil kontroll har funnet sted, dog ikke utover 15 januar 1931, skal det føres fortegnelse over all tilgang og avgang. Fortegnelsen fremlegges ved kontrollen.

Avgift av beholdninger ved årsskiftet skal innbetales til statens oppebørselsbetjent. Av beholdninger på hovedimportstasjonene innbetales avgiften til skattefogdene i Oslo og i Bergen.

For bensin som er avgiftsfri, nemlig bensin som anvendes til stats- og privatjernbaners skinnegangsvogner, statens motorbåtar, statens luftfartøier, rutegående private fartøier og bensin til industriell virksomhet i større mengder enn 2000 liter årlig til annet enn drift av motorvogn, blir avgiften refundert gjennom veidirektøren mot for-

15 desbr. legitimasjon. Private luftruter og industriverksemdar som vil søkja bensinavgift tilbakebetalt for 1931, må innan 1 februar 1931 senda inn til vegdirektøren ei melding på skjema som ein fær hjå politiet på vedkomande stad. I meldingi må det stå m. a. kva den avgiftsfrie bensinen skal brukast til og kor mykje det vart brukt til same fyremålet i 1930. I oppgåva må det ogso gjerast greide for um det vert bruka bensin som det skal betalast avgift for, t. d. til motorvogn eller motorbåt. I so fall skal det etter kvart noterast på ei liste (forbruksbok) kva bensinen er brukt til.

Tilbakebetaling kan gå for seg kvar måned når det årlege forbruket av avgiftsfri bensin er større enn 60 000 liter, ved mindre forbruk kvartalsvis. For bensin som er nytta til industrielt bruk, skjer tilbakebetalingi fyrst når det årlege minstekvantumet, 2000 liter, er nått.

Med kravet um tilbakebetaling skal fylgja kvitteringar for kjøpt bensin, forbruksboki eller rettkjend utskrift av henne, og erklæring frå vedkomande forbruker um at det bensinkvantum det vert søkt tilbakebetaling for, er brukt til fyremål som gjev rett til avgiftsfritaking.

Av kontrollumsyn kan det krevjast fleire opplysningar, av industriverksemdar t. d. um det produserte varekvantum og prosentvis bensininnhald i dette, eller um umsetnaden,

nøden legitimasjon. Private luftruter og industrier som vil søke refusjon for 1931, må innen 1 februar 1931 innsende til veidirektøren melding på skjema som fåes utlevert ved henvendelse til politiet på vedkommende sted. I meldingen oppgis bl. a. hvad den avgiftsfri bensin skal brukes til og hvor stort forbruket til dette øiemed var i 1930. I opgaven anføres også hvorvidt der brukes avgiftspliktig bensin, f. eks. til motorvogn eller motorbåt. I så fall skal det i en fortegnelse (forbruksbok) efter hvert noteres hvad bensinen er anvendt til.

Refusjon kan finne sted månedlig, når det årlige forbruk av avgiftsfri bensin overstiger 60 000 liter, ved mindre forbruk kvartalsvis. For bensin anvendt til industrielt bruk skjer refusjonen dog først efter at det årlige minstekvantum 2000 liter er nådd.

Med begjæring om refusjon skal følge kvitteringer for kjøpt bensin samt forbruksboken eller en bekreftet utskrift av denne, og vedkommende forbrukers erklæring om at det bensinkvantum, for hvilket der søkes refusjon, er brukt til øiemed som betinger avgiftsfritagelse.

I kontrolløiemed kan der kreves ytterligere opplysninger, for industrielle bedrifters vedkommende f. eks. om det produserte varekvantum og dettes prosentvise bensininnhold, eller

der den brukte bensinen ikkje heilt går inn som ein del av den ferdige vara.

Når det krevst, skal vedkomande bensinleverandør senda inn oppgåve over den bensin han har levert til forbrukaren.

Bensin som motorvogn fører med seg frå utlandet til eige bruk, er avgiftsfri når mengdi ikkje er over 200 liter.

Etter søknad kan vegdirektøren betala tilbake avgift for bensin som vert førd ut att or riket i større parti enn 400 liter. Med søknaden må fylgja utførselsoppgåve frå tollstellet.

Desse fyresegner tek til å gjelda 1 januar 1931.

om omsetningen hvor den for- 15 desbr.
brukte bensin ikke i sin helhet går inn som del av den ferdige vare.

På forlangende skal vedkommende bensinleverandør innsende en opgave over bensin levert til forbrukeren.

Bensin som motorvogn medfører fra utlandet til eget bruk, er avgiftsfri når mengden ikke overstiger 200 liter.

Efter ansøking refunderer veidirektøren avgift av bensin som føres ut av riket i større partier enn 400 liter. Ansøkingen må være ledsaget av utførselsangivelse fra tollvesenet.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1931.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.